

konkretnych przykładów norm, jakie panują w rozpatrywanym sektorze Sąd wyraźnie naruszył art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

Zarzut czwarty: Naruszenie prawa w zakresie oceny charakteru odróżniającego należącego do Voss stanowiącego kształt butelki znaku towarowego — Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94

Z orzecznictwa, jakie ma zastosowanie w odniesieniu do charakteru odróżniającego wynika, że znak towarowy należy rozpatrywać i oceniać całościowo i że ocena każdego z jego elementów składowych pomaga jedynie przy dokonywaniu całościowej oceny, lecz nie może jej zastępować. W zaskarżonym wyroku Sąd ocenił każdy z elementów składowych indywidualnie, a nie dokonał oceny znaku towarowego jako całości.

W konsekwencji Sąd naruszył prawo dokonując oceny czy znak towarowy posiada charakter odróżniający, ponieważ nie uwzględnił — do czego był zobowiązany — całościowego wrażenia wywieranego przez znak towarowy, a zastosował błędne podejście polegające na podzieleniu znaku towarowego na jego elementy składowe, uznając każdy z nich za w pewien sposób oryginalny.

Zarzut piąty: poważne przeinaczenie dowodów przy porównywaniu trójwymiarowego znaku towarowego z dwuwymiarową częścią i przy określaniu norm i zwyczajów panujących w danym sektorze.

Obydwa stwierdzenia „Większość butelek, które są dostępne na rynku posiada część cylindryczną” oraz „butelki występują w różnych kształtach i różnych rozmiarach”, choć były bardzo nieprecyzyjne, zostały jednak w sposób wyraźny czy dorozumiany powtórzone przez Sąd celem oddalenia żądania stwierdzenia nieważności decyzji Izby Odwoławczej, co sprowadza się do będącego naruszeniem prawa poważnego wypaczenia stanu faktycznego lub dowodów.

Zarzut szósty: orzeczenie Sądu stoi zasadniczo na przeszkodzie rejestracji trójwymiarowych wspólnotowych znaków towarowych, co stanowi naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 4 rozporządzenia nr 40/94

Wynikiem zastosowanego przez Sąd rozumowania jest to, iż w istocie nie ma takiej możliwości, by opakowanie produktu posiadało charakter odróżniający zarówno jako całość i jednocześnie jako kombinacja elementów składowych. Z praktycznego punktu widzenia sprowadza się to do tego, że żadne opakowanie produktu nie mogłoby kiedykolwiek spełnić kryterium charakteru odróżniającego, jakie zostało ustanowione w zaskarżonym wyroku, a to stoi w sprzeczności z celem wyznaczonym w rozporządzeniu nr 40/94.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1) zastąpione przez rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez des Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 12 sierpnia 2013 r. — Gigaset AG przeciwko SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG

(Sprawa C-451/13)

(2013/C 344/71)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gigaset AG

Strona pozwana: SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w decyzji, w której Komisja nakłada grzywnę na wiele osób fizycznych i prawnych jako dłużników solidarnych w związku z naruszeniem art. 101 TFUE, jest ona również zobowiązana do określenia w sposób wyczerpujący, w jakim stosunku grzywna ma zostać rozdzielona w stosunkach wewnętrznych pomiędzy poszczególnymi dłużnikami solidarnymi?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:
  - a) Czy decyzję Komisji, która nie zawiera wyraźnego wskazania co do podziału w stosunku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, że dłużnicy solidarni są zobowiązani do uiszczenia grzywny w równych częściach?
  - b) W przypadku udzielenia na pytanie 2 a) odpowiedzi przeczącej:

Czy luka decyzyjna, która powstaje, gdy Komisja nie określi podziału grzywny w stosunku wewnętrznym może zostać uzupełniona przez sądy państw członkowskich, bez konieczności wydawania dodatkowej decyzji przez Komisję?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze i odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2 b): Czy prawo Unii zawiera wskazówki w kwestii sposobu podziału grzywny w stosunku wewnętrznym pomiędzy dłużnikami solidarnymi?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub na pytanie trzecie:

Czy dłużnik solidarny, który uiszczył grzywnę w całości lub w części może dochodzić roszczeń wyrównawczych od innych dłużników solidarnych zanim wydane zostanie prawomocne orzeczenie w przedmiocie odwołania wniesionego na decyzję nakładającą grzywnę?